

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 23 Haziran 2026
Sayı : 192 D

10/4307

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Bir zamanlar emeklilik, yıllarca verilen emeğin karşılığı, huzurun ve güvenli bir yaşamın başlangıcıydı. Emekliler ev sahibi olur, çocuklarına destek verir, torunlarına harçlık uzatır, hayatlarının geri kalanını insanca yaşardı. Bugün ise Türkiye'de emeklilik, milyonlarca insan için yoksulluk ve geçim mücadelesi anlamına geliyor. Türkiye'de 17 milyon emekli, tarihin en ağır ekonomik koşulları altında yaşam savaşı veriyor. 2025 yılı itibarıyla ülkede yaklaşık 26,3 milyon aktif çalışan bulunuyor. Bu tabloya göre 1 emekliye yalnızca 1,62 çalışan düşüyor. Ancak asıl sorun sayıların ötesinde, emeklilerin içine itildiği yaşam koşullarıdır.

Bugün en düşük emekli maaşı yaklaşık 20 bin lira, ortalama emekli maaşı ise 23 bin 500 lira seviyesindedir. Buna karşılık açlık sınırı 35 bin 174 liraya, yoksulluk sınırı ise 114 bin 576 liraya ulaşmıştır. Milyonlarca emekli daha maaşını aldığı gün açlık sınırının altında yaşamaya mahkûm edilmektedir. Bir ömür çalışıp prim ödeyen insanlar bugün markete girdiğinde temel ihtiyaçlarını alamıyor, kasap önünden geçerken fiyatlara bakıp geri dönüyor. Elektrik, su, doğalgaz faturalarını ödeyebilmek için mutfaktan kısmak zorunda kalıyor. Sağlık harcamalarını karşılayamayan, ilaçlarını eksik kullanan, tedavisini erteleyen emeklilerin sayısı her geçen gün artıyor. Pazarlar kapanırken tezgâh altlarında kalan sebze ve meyveleri toplamak zorunda kalan emekliler bu ülkenin acı gerçeği haline gelmiştir. Bir zamanlar ailesine destek olan insanlar bugün çocuklarından yardım istemek zorunda bırakılmıştır. Veren el olması gereken emekli, yardım bekleyen el durumuna düşürülmüştür. Yaklaşık 2 milyondan fazla emekli yeniden çalışmak zorundadır. Dinlenmesi gereken yaşta inşaatlarda, marketlerde, güvenlik kulübelerinde, ağır işlerde çalışan emekliler aslında sistemin iflasının en açık göstergesidir. Çünkü emekli maaşıyla yaşamak artık mümkün değildir. Sosyal hayat da emekliler için lüks haline gelmiştir. Bir kahvehaneye gidip çay içmenin hesabını yapan, arkadaşına bir çay ısmarlayamayan, gününü parklarda ve banklarda geçirmek zorunda kalan milyonlarca insan vardır. Yoksulluk sadece sofrayı küçültmemiş, insanların onurunu ve sosyal hayatını da elinden almıştır.

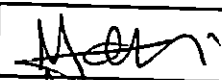
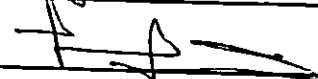

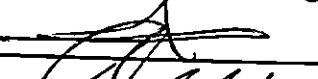

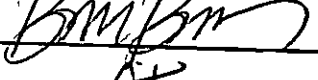
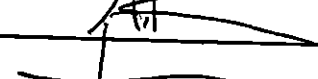
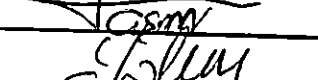

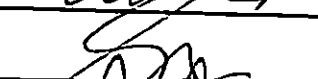

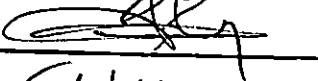

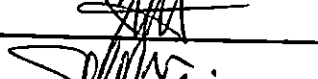
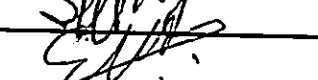
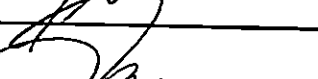

Daha da acısı, birçok emekli için huzurevi bile ulaşılmaz hale gelmiştir. En düşük huzurevi ücretlerinin 25 bin liradan başladığı bir ortamda, 20 bin lira emekli maaşı alan bir vatandaşın böyle bir hizmetten yararlanması imkânsızdır. Bugün emeklilerin yaşadığı tablo kader değildir. Bu tablo, yanlış ekonomi politikalarının ve emekliyi görmezden gelen anlayışın sonucudur. Bir ömür boyunca bu ülkeye hizmet eden, vergisini veren, primini ödeyen milyonlarca insan açlık sınırının altında yaşamaya mecbur bırakılmaktadır ve ne acı ki birçoğu tehlikeli işlerde ekmek parasına çalışırken iş kazalarından hayatlarını kaybediyor. 17 milyon emekli sadaka istemiyor. Lütuf istemiyor. Hakkını istiyor. Alın terinin karşılığını, insanca yaşayabileceği bir geliri ve onurlu bir yaşamı talep ediyor. Çünkü emekliler bu ülkenin yükü değil, yılların emeğini taşıyan en değerli insanlarıdır. Onlara reva görülen bu yoksulluk ne vicdana ne de sosyal devlet anlayışına sığmaktadır. Emekli artık Türkiye'nin kanayan yarasıdır. Bu noktada Anayasamızın 98'nci Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'nci maddeleri gereğince Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ederim. 23/06/2026

Talat DİNÇER

Mersin Milletvekili

1920
..... Sayılı Meclis Araştırma Önergesi İmza Çizelgesi

Hasan Öztürk	Bursa Mu.	
Turan Tazken Özer	İstanbul	
Zaimet Emre	İstanbul	
Özper KARABAT	İstanbul	
Evrin Karaköz	Aydın	
Bekir Başerler	Mersin	
MEHMET KAYA	Antalya	
Ganiye TAŞCIAR	Ankara	
Hikmet Yalın HALICI	İsparta	
Nail GİLER	Kocaeli	
Şeyh Erdem İnceoğlu	Ardahan	
Şehit APARCI	Düzce Mu.	
Evrin Karaköz	Aydın Mu.	
Gülcan KIZ	Mersin Mu.	
Seyit Tandoğan	Diz. Mu.	
Aliye Coşer	Antalya	
Mustafa Erden	Antalya Mu.	
Nurhayat Altın Kayapınar	Bursa Mu.	
Periştin Müller	Hatay Mu.	
Ednan Arslan	İZMİR M.V.	
Seyit TORLU	ORDU Mu.	
Ayhan BARUT	Adana Mu.	
Orhan SİNER	Adana Mu.	
Mehmet İKİZAN	Karabük Mu.	